

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 863. An & qualiter ejecti in perpetuum maneant obstricti suis votis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

ejectionem habuerunt, ita tenet eum Suar. *l. c. tr. 8. c. 5. n. 17.* Castrop. *l. c. n. 7.* contra Sanch. *l. c. n. 33.* cui inhaeret Pirh. *n. 204.* ed quod, qui expellitur à religione, expellatur ed ipso ab omni gradu honoris religiosi, sitque huiusmodi gradus non ita professioni annexus, quin in poenam delicti saepe professus eo privetur, & maximè eiectus eo privandus sit, tum in ejus humilitatem; tum in aliorum exemplum. quamvis contingere possit (ut Castrop. loco limitationis addit) talia edere poenitentiae signa eiectum, ut meritò ad honoris gradum amissum restitui possit, praesertim, si spectetur alios eiectos inde ad poenitentiam, & reditum movendos.

Quaest. 863. Utrum expulsus, dum non recipitur à suo ordine, possit aut teneatur ingredi aliam religionem?

1. **R**esp. Primo: eiectus, qui post emendationem sui, & postquam, quantum ex parte sua est, fecit, ut recipere receptionem ad ordinem, à quo eiectus est, obtinere non potuit, aliam religionem ingredi non tenetur, sed potest securè in saeculo manere. Nav. *comment. 2. de regul. n. 36.* Azor. *p. 1. inst. mor. l. 12. c. 16. q. 7.* Rodriq. *qq. regul. tom. 1. q. 30. a. 20.* Less. *l. c. n. 111.* Sanch. *l. c. n. 34.* Suar. *l. c. n. 20.* Laym. *L. 4. sum. tr. 5. c. 13. q. 5.* Castrop. *l. c. p. 22. n. 1.* Barbof. *in c. fin. b. t. n. 9.* Molin. *l. c. D. 140. vers. cum ad votum* Pirh. *b. t. n. 204.* ex ea ratione, quod vi professionis factae, & status assumpti obligatur solum ad permanendum in eodem, & nequaquam ad ingrediendum aliam religionem, casu quo in eo non permanerit, aut ab eo eiectus ad eundem regredi impediatur; quia emittens professionem non promisit religionem in genere, sed hanc solum, & nullam aliam pro quocunque casu, contrarium tamen tenentibus S. Bonavent. *in reg. S. Francisci l. c. q. 14. in fine.* Cordub. *in eadem reg. c. 2. q. 21. p. 3.* S. Antonin. *p. 3. tit. 3. c. 4. in fine.*

2. **R**esp. Secundo: sed neque Praelatus eiectum talem cogere potest absolute ad ingrediendum religionem aliam in eaque profitendum; cum professio in aliqua religione ob sui perfectionem debeat esse plenè voluntaria, seu libera; unde etiam licet invitus detrudi possit in monasterium ob delicta sua ad agendas in eo perpetuo poenitentiam juxta *c. quoniam de simon.* non tamen cogi potest ad profitendum in illo, ita Nav. *l. c. n. 71.* Less. *l. c. n. 114.* Rodriq. *l. c. q. 30. a. 22.* Sanch. *l. c. n. 42.* Castrop. *n. 2.* Pirh. *n. 206.* Barbof. *l. c.* Wiestn. *n. 159.* Potest tamen justè ejiciendus sub disjunctione, vel conditione cogi ad aliam religionem ingrediendum, ita ut si conditionem acceptet, teneatur aliam ingredi, vel si non ingrediatur, aut ingressus tempore Novitiatu recedat, teneatur ad priorem redire, quippe non impletà conditione, sub qua solum fuerat à priore absolutus, seu dimissus; quia sic non compellitur ad aliam religionem ingrediendam, sed datur ei optio, ut vel ad aliam religionem transeat, vel ad suam emendatus redeat. ita Pirh. *l. c.* cum Sanch. *cit. n. 42. & 43.* ad modum praxis in societate usitatae, ubi scholasticis juxta *congreg. general. 7. Decretum. 18. §. 3.* legitimà causà non allegatà petentibus dimissionem ea concedi solet sub ea conditione, ut ad aliam religionem transeant, vel ad societatem redire teneantur, quin etiam sub disjunctione cogi potest eiectus à superiore ad illum ingressum, ut vel subeat tēremes aut carceres perpetuos, dum ad illam poenam justè damnandus, aut damnatus; cum tunc ingressus ille non proponatur

ad onus, sed ut beneficium, quo ab illa justa poena liberetur. Castrop. *l. c.* citatis Suar. *ubi ante c. 5. n. 20.* Sanch. *cit. n. 42. & 93.* Laym. *l. c. q. 5.*

3. **R**esp. Tertiò: potest tamen talis eiectus, dum per eum non stat, quò minus recipiatur ab ordine è quo eiectus est, liberè sine petita venia à superiore, à quo eiectus est, transire ad aliam religionem, etiam laxiorem. Nav. *L. 3. conf. 78. b. t. Rodriq. l. c.* Sanch. *l. c. n. 36.* Pirh. *n. 205.* Wiestn. *n. 161.* Castrop. *l. c. n. 3.* cum enim talis liberatus sit ab obedientia prioris Praelati, & observantis regulantibus religionis, è qua eiectus, potest absque ejus licentia, eoque etiam invito, manere in saeculo, multò magis sic ingredi potest aliam religionem, ut Sanch. *n. 37.* Addit tamen Castrop. non posse illum aliam religionem ingredi, quàm quam non potuisset ingredi seclusa expulsiōe, nisi priùs propriae religioni ostendat se poenitentem, & emendatum, ut illi constet, per illum non stare, quò minus ad illam revertatur. quin etiam *n. 4.* talem recipi non posse in alia religione sine licentia sedis Apostolicae, nisi provincialis vel generalis literas testimoniales desuper deferat, ita tamen, ut propter eorum defectum ingressus ille non sit nullus, ut est ingressus alterius non eiecti, ut voluit Suar. & Rodriq. ab eo citati contra Sanch. *n. 39.* Sed solum sub obligatione praeccepti, ut fiat modo conveniente, manifestato nimirum superioribus statum ingredientis. Porro ut eiectus transeat legitimè ad aliam religionem, debet post exactum in ea annum probationis, annum in ea de novo profiteri, post quam professionem revocari amplius nequit à Praelato prioris suae religionis; quia jam desuit esse religiosus ejusdem superioris, posterioris religionis obstrictus. Pirh. *n. 205. in fine.* cum Sanch. *l. c. n. 38.*

Quaest. 864. An & qualiter in perpetuum eiecti maneant obstricti votis.

1. **R**esp. Ad primum: praeter jam dicta de eo sparsim in antecedentibus, eiectum in perpetuum votis substantialibus manere obstrictum; cum eiectio non sit absolutio à votis, maneatque eiectus verus religiosus, ex quo Praelatus inferior Papà non potest facere non religiosum, cum communi tenent Azor. *l. c. c. 16. q. 4.* Less. *l. c. n. 112.* Sanch. *l. c. n. 25.* Mirand. *tom. 1. q. 52. a. 5.* Pelliz. *tom. 1. tr. 8. c. 8. n. 29.* Pirh. *n. 196.* Barbof. *l. c. n. 10.* citatis insuper plurimis aliis.

2. **R**esp. Ad secundum: quod attinet ad observantiam, seu exercitium singulorum in particulari, primò certum est illum ad votum castitatis servandum eodem prorsus modo teneri, ac si eiectus non esset; cum enim materia hujus voti sit abstinentia à licito, & illicito concubitu, omnique actu venereo, & hæc non pendeant ab hoc vel illo statu, integrè etiam servanda in statu expulsiōis. Castrop. *l. c. p. 23. n. 7.* Secundò paupertas servanda juxta exigentiam status, in quo talis eiectus est constitutus. unde cum status ille non exigit illum habere dominium, non potest appropriare sibi quicquam, seu tanquam proprium acquirere, aut possidere, quin & ne quidem usum fructum propriè talem, utpote consistentem in jure, habere; sed solum usum & administrationem rerum ad victum vestitum, & habitationem necessariorum, hunc usum & administrationem ei concedente religione expellente, vel potius Pontifice jure ipso, vel consuetudine inducta ei permittente, modò non sit usus pravus. ut Castrop. *n. 3.* Tertiò, quamvis obedientiae executio magna ex parte cesset respectu illorum; quia non habent superiores regu-

regularem, à quo de facto gubernentur; non tamen omnino ab obedientia praelati regularis eximuntur (& consequenter nec à voto illius suspensa illius obligatione ob defectum materiae circa quam versetur ut molin. tom. 1. de just. d. 140. circa finem, Sanch. l. c. n. 29. & 31. Less. cit. c. 41. in fine. & alii apud Castrop. l. c. n. 3.) dum etiam inter cetera dicti praelati eis impetare possunt ut redeant in quo iis obedi-
rententur ad hæc univèrsaliter parati esse debeant in omnibus illis obedire, si denuo recipiantur & ita tenent Castrop. cit. p. 3. n. 5. Pirh. n. 189. Reifensl. h. t. n. 24.

Quæst. 865. an & cui Episcopo & in quibus eiectioni debeant obedientiam.

1. Resp. ad primum: de eo, non ita convenit inter AA. Vi voti emissi in professione, seu status religiosi nullam eos debere obedientiam Episcopo loco praelati regularis sentiunt Molin. Less. Sanch. LL. paulo ante cit. Item Laym. cit. l. c. 13. n. 4. Pirh. l. c. Wiestn. n. 164. Reifensl. n. 241. Rodriq. l. c. 9. 30. a. 19. & alii communiter contra Nav. comment. 2. de regul. n. 35. resol. in prax. Episc. p. 2. V. regulares §. 3. ex eo capite, quod non teneantur ad aliam obedientiam, nisi quam voverunt, non autem voverunt eam extra religionem Episcopo: tenentur nihilominus ad generalem & eo modo exhibendam obedientiam Episcopo Diœcesis. ut aa. citati quin & tradit, Castrop. l. c. n. 8. ejectionem, qui aliàs erat Episcopo subiectus, quia erat de religione non exempta à jurisdictione Episcopi, post expulsionem manere sub speciali illius obedientia, ut possit ei præcipere, quia necessaria sunt expulso juxta suum statum & modum vivendi extra religionem; cum expulsio expulsum non rejiciat à regimine praelati extrinseci, sed intrinseci religionis seu regularis. Idem Castrop. n. 5. dicit de illo ejectione, qui prius exemptus erat ab omni jurisdictione Episcopi, eò quod is expulsione in ejus jurisdictionem incidat, non tantum, quia non fruitur amplius privilegio religionis exemptæ; sed & quia, dum religiosus in professione sua voverit obedientiam intelligitur eam voveri praelatis regularibus, dum ab iis regitur, Episcopis verò, dum à praelatorum regularium regimine excluditur, quem voverit modum dicitur statui religioso, tum expulso convenientiorem, ad hæc, quia negari nequit Episcopum regere & gubernare posse & debere omnes, quotquot in ejus diœcesi existunt secundum statum & conditionem illorum, ita ut hæc gubernatio non tantum ex jurisdictione Episcopali, sed ex voto obedientiæ ortum habeat atque ita Castrop. sentit cum Nav. & Zerola, quos pro se citat, uti & Suar. tom. 4. de religione tr. 6. l. 3. c. 6. n. 4. & seq. Quæ in hoc puncto dicta sunt de Episcopo, efficacius à Castrop. n. 5. probantur de summo pontifice, non tantum quatenus Ecclesiæ & omnium fidelium pastor est, sed etiam quatenus religiosorum omnium supremus praelatus est, cui quæ tali ex voto obedientiæ ii subiant, quique proinde expulso præcipere potest, quæ religiosus in conditione expulsionis decent, isque ei obedire tenetur, hac obligatione obediendi Papæ per expulsionem minimè suspensa, cumque illius suspensionis respectu pontificis nulla sit necessitas, actuali hoc regimine & dominio religiosi expulsi is privari non debeat.

2. Resp. ad secundum probabiliter per Episcopum, cui, si quæ præstanda obedientia, non intelligitur hic Episcopus originis, ut volunt nav. l. c. n. 34. Barbos. l. c. n. 11. citati que ab eo Riccius in pr. aur. resol. 183, per tot. Ugolin. de offic. Episc. c. 20.

§. 9. in fine. Mirand. campan. &c. utpote, qui sit immutabilis & à voluntate ejectionis independens, quia contingit sæpe religiosum expelli in loco remotissimo à loco suæ originis, adeoque molestissimum ei esse hunc locum adire & illi Episcopo se præfaturæ. sed intelligitur Episcopus loci in quo commoratur vel quia peregrinus, vel quia ibi domicilium figit ejectionis Suar. l. c. l. 3. c. 6. n. 8. Castrop. cit. p. 23. n. 8. Ratio responsionis est; quia ut dictam Episcopus est superior omnium in diœcesi sua existentium non exemptorum, qualis non est amplius ejectionis. quod ad ordines tamen suscipiendos subiectus est ejectionis Episcopo originis non secus ac alii Clerici sæculares quin & Episcopo domicilii & habitationis ita subiectus non est, quin absque illius consensu domicilium & habitationem mutare possit, non secus ac alii Clerici sæculares; cum ex vi voti obedientiæ non privaverit se libertate faciendi hanc mutationem in statu expulsionis; Sed solum dum in religione sub suorum praelatorum regimine existit & vitam communem degit. Castrop. l. c. n. 8.

3. Resp. ad tertium: Si Episcopo non tantum ut alii Clerici sæculares, sed specialiter subiectus est ut religiosus ejectionis, utpote cui suas vices in eo gubernando commisisse censendus sit Papa ut Castrop. l. c. n. 5. tenebitur in iis illi obedire, quæ ad observantiam castitatis & paupertatis statusi expulsionis accommodatæ judicabuntur moraliter necessaria, uti & in iis, quæ pro religiosi status decencia & honore in eo vitæ genere conservando requiruntur cum maneat religiosus, adedque eum vivendi modum, qui statum religiosum non dedecet, servare obligatus. Unde si ludis, commestrationibus se detum scandalo, habitum honestum non portet, aliæque in status religiosi ignominiam perpetrer, posse eum præcepto pænisque cogi ab Episcopo, sicut posset à praelato suo regulari puniri, dum esset intra religionem tradit cum Suar. l. c. 6. n. 18. Castrop. l. c. n. 9.

Quæst. 866. Utrum eiectioni teneantur ad alia vota emissa in religione, aliasque austeritates & observantias regulares, ad recitandum officium divinum, deferendumque habitum religionis.

1. Resp. ad primum: juxta probabiliorē in perpetuum ejectionis non teneri votis præter tria substantialia emissa in suo ordine, non quidem extincta omnino eorum obligatione, sed suspensa, quam diu extra religionem sunt, eò quod talia vota religiosum non constituent, nec cum emissionem trium votorum substantialium necessario connexa. & ita tenent AA. pro sequenti respons. citandi, & sic in specie Sanch. cit. c. 9. n. 56. cum Vega. in sum. tom. 2. c. 86. cas. 16. apud Barbos. l. c. n. 12. & quos sequitur Pirh. h. t. n. 200. in fine resolvit. quartum votum in religione B. Mariæ de merced. vacandi redemptioni captivorum, uti & illud in ordine minorum S. Francisc. de paula. de quadagesimali jejuniis tota anno & temper servando non obligare ejectionis ex his ordinibus.

2. Resp. ad secundum: neque obligari ejectionis ad servandas alias ordinis sui austeritates, puta jejunia, delectum ciborum, vigiliis, orationes, penitentias aliæque similia à regula suæ religionis præscripta, etiam sub peccato gravi obligantia. Sanch. l. c. n. 50. citati que ab eo n. 53. Aragon. Sayr. Sa, &c. Item Suar. l. c.